

HORÁK A SPOL.
KNIHÁRSTVÍ
OBCHODNÍ KNIHY - ROSTRY
KANCELÁŘSKÉ POTŘEBY
PSACÍ A POČÍTAČÍ STROJE
NAPROTI

„Mám snad přijít, až mě laskavě zavoláš?“ rozzlobil se Mirek. „Až mi uděláš takovou ostudu, že budu v Devadesátce nemožný, a že snad dokonce přijde zpráva i k nám domů? Zakazují ti, abys o mně něco takového psal!“

„A není to snad pravda? Neříkal jsi to ty sám, že ten stan ukradneš?“

„Říkal jsem to – dobrá!“ krotil svůj hněv Mirek. „Ale co z toho? Viděl jsem pak prostě, že to nemohu udělat. Přijali mě tam tak kamarádsky, že bych se musel stydět sám před sebou, kdybych to udělal! Nešlo to! Ne proto, že by to bylo neproveditelné, ale protože ta jiskřička slušnosti, co ve mně zůstala, ta tomu zabránila. Ondro...“ tady se Mirkův hlas zlomil – „zapomeň už na to! Nech mě na pokoji, v oddílu se mi líbí, a vám tu jistě nescházím! Prosím tě!“

Ondra se na něho nevraživě podíval. „Tak tobě se tam líbí! Je to tam lepší než u nás – co?“ Chytil v náhlém vzplanutí uraženého vzteku Mirka za kabát a přitáhl si ho blíž. Začal s ním cloumat. Mirek neměl chuť se bránit, jen mu pokorně hleděl do urputné zlé tváře.

A Ondra se rozpráhl a dal mu prudkou ránu do obličeje. A druhou a třetí. Mirek neuhnul. Z přivřených očí mu vytryskly slzy ponížení.

Ondra ho pustil. Kdysi, když přišel za Mirkem do bytu, řekl mu přece, že Mirek jednou bude rád prosit u jeho nohou. Už je to tady!

Joska a Přemík hleděli vyjeveně na Ondru i na Mirka.

„Jak jsem řekl!“ syčel Ondra jedovatě, „na lyže se stanem nepojedu! Ale až přijde jaro, bude tady stan, rozumíš! Ne pro tebe, ale pro nás, pro partu, kterou jsi opustil! Neříkám, abys ho ukradl. K tomu tě nenavádím. Někde ho kup! Prachů máš dost a do jara si ušetříš. Máš u sebe papír a tužku?“

„Mám!“ řekl tiše Mirek. Nechápatě vytáhl notýsek a pero.

„Tak piš!“ rozkázal Ondra a diktoval: „Já, Mirek Trojan, jsem vstoupil do Devadesátého oddílu, abych tam ukradl stan. Zatím jsem to neudělal, ale zavazuji se, že do 1. dubna příštího roku opatřím zachovalý stan tomu, kdo mně předloží tento lístek. Podepisuji se vlastnoručně. Mirek Trojan.“

Mirek psal těžce a chvěla se mu ruka. Ondra mu pak vzal zápisník, list s prohlášením vytrhl a pečlivě ho uschoval.

„Nezapomeň na to!“ řekl Mirkovi. „Ten lístek ti předložím já! A neopozdím se ani o den. V osm hodin večer, prvního dubna, tady před